

“Τα πόδια μου σιγά σιγά άρχισαν να μην με πονούν”

/ [Θάύματα Παναγίας Παραμυθίας](#)

Ακολουθεί απόσπασμα επιστολής από τον Αθ. Σκ. από την Πάτρα για το θαύμα που βίωσε με την Ιερή Εικόνα της Παναγίας της Παραμυθίας στην Ιερά Μεγίστη Μονή Βατοπαιδίου.

«Εργάζομαι σε μία ιδιωτική εταιρεία με την ιδιότητα του αποθηκαρίου. Έχω επισκεφθεί την Ιερά σας Μονή δύο φορές. Την πρώτη τον Αύγουστο του 1995 και την δεύτερη τον επόμενο χρόνο. Την δεύτερη φορά όταν συναντήθηκα με τον Καθηγούμενο και συγκεκριμένα στο προαύλιο έξω από το Καθολικό του παρέδωσα μία ασημένια πλάκα που ήταν χαραγμένα επάνω της δύο γόνατα. Του διηγήθηκα δε την ιστορία σχετικά με την πλάκα, η οποία είναι η εξής.

Ή εργασία μου έχει πολλή ορθοστασία και αναγκάζομαι να σηκώνω αρκετά βάρη κατά τις μετακινήσεις των εμπορευμάτων. Με τον καιρό άρχισε να δημιουργείται ένα πρόβλημα με τα γόνατά μου από την κούραση της εργασίας μου. Πήγα σε γιατρό και έκανα κάποια θεραπευτική αγωγή. Αποδείχθηκε πως δεν ήταν αρκετή

για το πρόβλημά μου, με αποτέλεσμα να έχω σαν δεύτερη λύση την χειρουργική επέμβαση. Έτσι πέρασε αρκετός καιρός χωρίς να γίνεται τίποτα, και το πρόβλημα να παραμένει. **Ερχόμενος στην Ιερά σας Μονή την πρώτη φορά θαύμασα το κάλλος από τις πολλές θαυματουργές εικόνες της Υπεραγίας Θεοτόκου.**

Άκουσα από τον μοναχό που έκανε ξενάγηση και έλεγε την ιστορία και τα διάφορα θαύματα της κάθε εικόνας και αμέσως αισθάνθηκα την ανάγκη και την επιθυμία να κάνω σε κάθε θαυματουργό εικόνα μια μικρή προσευχή, παρακαλώντας την Υπεραγία Θεοτόκο να κάνει ένα μικρό θαύμα για μένα. Αυτό γινόταν για αρκετό καιρό και σε άλλες θαυματουργές εικόνες που συναντούσα, υποσχόμενος πάντα ότι αν εκπληρωθεί η επιθυμία μου θα έρθω στην πρώτη εικόνα που πρωτοέκανα την προσευχή μου να δώσω αυτό το μικρό τάμα.

Αυτή ήταν η ιερά εικόνα της Παναγίας της Παραμυθίας. Πέρασε λίγος καιρός και τα πόδια μου σιγά-σιγά άρχισαν να μην με πονούν. Το θαύμα έγινε. Έτσι ερχόμενος τον Αύγουστο του 1996, πρώτο μου μέλημα ήταν να έρθω στη Μονή σας και να εκπληρώσω την υπόσχεσή μου.

Ευχαριστώ και δοξάζω ολόψυχα την Υπεραγία Θεοτόκο για την μεγάλη χάρη που έκανε σ' εμένα τον αμαρτωλό και σας για την μεγάλη αγάπη που μας δείξατε κατά την εκεί φιλοξενία μας.

Η Υπεραγία Θεοτόκος με τις ταπεινές σας προσευχές να βοηθά όλον τον κόσμο».

Αθ. Σκ.

Πάτρα

